VISUAL IS
Danske Døves Ungdomsforbund

(Udtrykket stammer fra Jean de La Fontaines fabel om bjørnen som dræbte sin sovende herre, da den ville hjælpe og slå en flue ihjel med en stor sten, fordi den havde sat sig på hans næse. Illustration af Gustave Doré).

» En bjørnetjeneste ...?

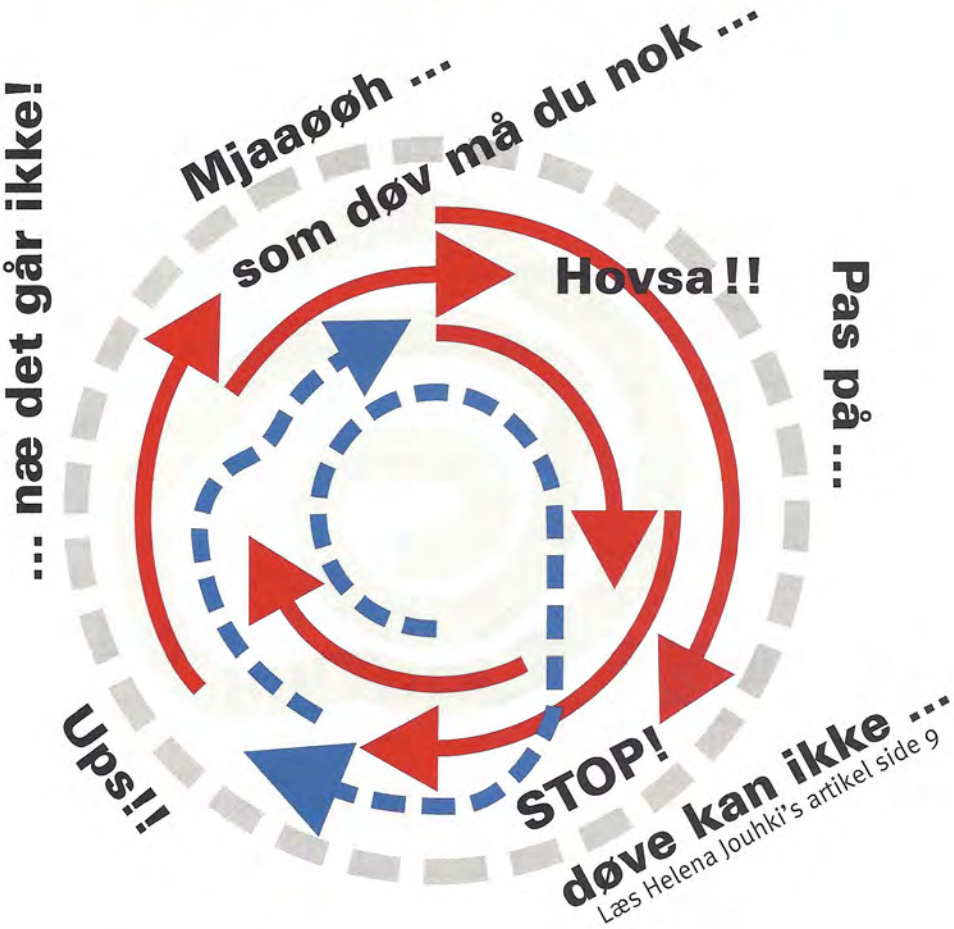

Tænker hørende fagfolk i gale baner?
Hjælper de os døve på en god/rigtig måde?
Har deres hjælp medført at nogle døve ikke udnytter deres ressourcer optimalt?

Har de i sidste ende gjort os døve en bjørnetjeneste?

- Døve ledere til døve lejre
- Nordisk ungdomslejr 2008
- Tænker hørende fagfolk i gale baner?
- Job søges
- Døve ude i verden
- Hypnoterapi kan døve få gavn af det?

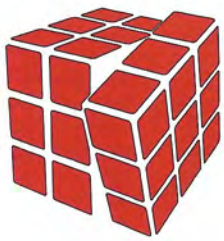

nr.2, juni 2007

Døve ledere til døve lejre

Af Karen Talks
karen@ddu.nu

August 2006 var jeg med til Verdens Børnelejr for døve i Danmark som leder for det danske hold. Det var en stor fornøjelse for mig at være med, men da jeg aldrig før havde været leder, var det derfor en stor udfordring for mig.

Jeg var af og til i tvivl omkring hvilken rolle, jeg egentligt skulle vælge og hvordan jeg skulle forholde mig til børn og andre ledere. Skal jeg fungere som »legeonkel« eller »læreragtig«?

Desuden stillede et nysgerrigt barn mig masser af spørgsmål under lejren såsom: »Hvorfor hedder det international tegn og ikke international tegnsprog? Hvad betyder døvekultur?«.

Det gik pludselig op for mig, hvor vigtigt det er at vi som ledere kan formidle på den rigtige måde og at vi faktisk ved for alt lidt om vores egen kultur. Jeg er sikker på, at nogle af jer som enten har været leder eller frivillig ved forskellige lejre og sociale arrangementer vil nikkende genkende disse erfaringer.

Derfor har DDU i samarbejde med DDI, DDL og Castberggård for første gang i historien arrangeret et lederkursus for døve i Danmark. Målet er at bevidstgøre døve om rollen som leder og frivillig til forskellige arrangementer og lejre. Dog skal der gøres opmærksom på, at kurset ikke alene retter sig mod de døve, der gerne vil være ledere og frivillige, men også for dig, som blot er motiveret til at udvikle og udfordre din personlige udvikling.

Man hører tit: »Jo bedre, du kender dig selv, desto mere åben vil du blive overfor andre mennesker«.

Indtil videre har vi fået overvældende mange tilmeldinger og det er blevet næsten fyldt op, i alt 36 deltagere. Så vi ser meget frem til at få lederkurset gennemført.

Vores mål er også at arrangere dette kursus hvert år ligesom vores nordiske nabolande gør. Så til jer, som enten ikke kunne få plads eller er forhindrede, har forhåbentlig en chance til næste år.

Sommer 2007 har en særlig og stor begivenhed, nemlig verdens-kongressen for døve (WFD) som foregår i Madrid i medio juli. Ja endelig i Europa, hvor de sidste 2 gange foregik på den anden side af jorden, Canada i 2003 og Australien i 1999. Så det er næsten ingen undskyldning for at rejse uden om Madrid.

Det bedste ved verdenskongressen er, at vi har en døv og ung dansker, som gerne stiller op som kandidat til WFDYS's bestyrelse, nemlig Lars Knudsen.

Vores gode, trofaste og internationale ambitiøse medlem Vivien Batory har besluttet sig at stoppe efter at have siddet i WFDY's bestyrelse siden 1999 og som forkvinde siden 2003. Så det skal lyde en stor tak for hendes store og flotte indsats og engagement for WFDYS arbejde og ikke mindst fordi hun er med til at synliggøre Danmark i den internationale døveverden. Et godt eksempel er Verdens Børnelejren for døve i sidste år som blev en kæmpe succes.

Vi vil også herfra ønske Lars Knudsen rigtig held og lykke med valget. Vi i bestyrelsen skal nemlig på studietur til Madrid for at blive inspireret så vi forhåbentligt kan tage de nye ideer og tanker med hjem og som vi kan videreudvikle i DDUs arbejde.

Samtidig vil vi også opfordre jer unge danskere til at pakke jeres rygsæk til Madrid og give jeres støtte til Lars

... og selvfølgelig skabe nye venskaber med døve fra forskellige lande i hele verden. ■

ISSN: 1396-4267

Redaktion:
visualis@ddu.nu
Mette Bjørnholt Bertelsen
mette@ddu.nu (ansv.)
Simon Bak
Thomas Philip
Charlotte Bjerg
Line Bisgaard Thomsen
Cathrine Jeppesen

Sekretariat:
Danske Døves Ungdomsforbund
Snaregade 12¹
1205 København K

visualis

Txt: 35 24 09 19
Tlf: 35 24 09 12
Fax: 35 24 09 20
Mail: ddu@ddu.nu
Web-site: www.ddu.nu

Annoncer:
Jan Kristensen
Tlf: 86 89 89 71
Mob: 21 60 44 78
Mail:
jan.ddl@mail.dk

Tilrettelæggelse:
Niels Holst
Grafisk Værksted
Vandtårnsvej 100
2860 Søborg
nh@holst-design.dk

Redaktionen påtager sig intet ansvar for uopfordret indsendt materiale. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte og redigere breve og artikler der optages i bladet. Synspunkter fremført af de enkelte skribenter dækkes nødvendigvis ikke af forbundet eller af redaktionen.

Indholds-fortegnelse

3 Leder: Døve ledere til døve lejre

5 Nyt fra DDU

7 Nordisk ungdomslejr anno 2008

9 Tænker hørende fagfolk i gale baner?

11 Job søges

15 Døve ude i verden

20 Smagsprøver fra filmens verden

15 Hypnoterapi kan døve få gavn af det?

24 Ungdomsklubbernes kalender

Bo Hårdell

bo@ddu.nu

Nyt fra DDU

Nu er der gået et halvt år siden generalforsamlingen, hvor vi konstituerede en ny bestyrelse. I løbet af det halve år har vi fordelt arbejdet i bestyrelsen på de opgaver, vi vil arbejde med i denne periode – og ikke mindst er der sket nogle spændende ting siden. På denne side vil jeg komme ind på lidt af begge dele:

Arbejdsfordelingen

Vi har fået en fordeling af arbejdet, sådan at det bliver så overskueligt som muligt for både os i bestyrelsen, DDUs medlemmer og andre samarbejdspartnere. Først fremmest har hvert bestyrelsesmedlem fået et område at holde styr på og have overblik over. På den måde vil vi fremover kunne reagere hurtigere på en henvendelse, og dermed varetages DDUs og medlemmerness interesser bedt muligt. Fordelingen ser sådan ud:

Internt – medlemmer, ungdomsklubber, økonomi, sekretariat og lignende – Helena Jouhki (helena@ddu.nu)

Ekstern – kontakt og samarbejdet med diverse internationale og nationale organisationer, foreninger eller samarbejdspartnere – Bo Hårdell (bo@ddu.nu)

Medier og teknologi – hjemmeside, nyhedsbreve og teknologi – Simon Bak (simon@ddu.nu)

Projekter 0–18 – CI-projekt og lederkursus – Karen Talks (karen@ddu.nu)

Projekter 18–30 – Ulandsprojekt og Nordisk Ungdomslejr 2008 – Stine Kongsted (stine@ddu.nu)

Vi håber nemlig, at vi på den måde gør det nemmere for jer, hvis der er en person, som I kan henvende jer til.

Ulandsprojekt

Fire fra DDU (Alex Stensholm, Bo Hårdell, Stine Kongsted og Søren Winkel) deltog i et fyraftensarrangement hos Dansk Ungdoms Fællesråds om deres pulje, der går til ulandsarbejde. Puljen er målrettet til start og udvikling af en ungdomsorganisation i et uland, og vi blev så inspireret, at vi nu har startet et udvalg bestående af Nina Bantz, Stine Kongsted og Søren Winkel. Det er endnu ikke besluttet, hvor det skal være.

CI-projekt

Vi vil gerne starte et projekt for CI-opererede børn, og vi har i den anledning haft et godt idémøde med en gruppe forældre. Der fik vi idéer, som vi nu arbejder videre med. Vi vil gerne starte en arbejdsgruppe, der arbejder henimod ansættelse af en projektkoordinator for at få de forskellige ideer gjort til en realitet.

Cathrine i DSI-U bestyrelse

DDU sendte to repræsentanter (Bo Hårdell og Cathrine Jeppesen) til De Samvirkende Invalideorganisationers Ungdoms repræsentantskabsmøde. På mødet blev der valgt en ny bestyrelse, og Cathrine blev valgt som bestyrelsesmedlem. Tillykke Cathrine.

NUL 2008 er i gang

Danmark skal være vært for Nordisk Ungdomslejr i 2008, og forude venter der et stort arbejde med planlægningen. Allerede nu har vi stablet en arrangør-gruppe på benene, og stedet er fundet. Så det bliver forhåbentlig den bedste lejr nogensinde.

Det er meget vigtigt for os, at medlemmerne bliver hørt og inddraget i DDUs arbejde. Så hvis du har en idé af den ene eller anden karakter, er du mere end velkommen til at skrive til den af os, som du mener det hører under, ... ellers vil vi naturligvis henvise dig til den rette vedkommende.

I de kommende projekter og arrangementer har vi brug for alle kræfter, så vi vil også gerne høre fra dig, hvis du gerne vil gøre en indsats.

Nordisk Ungdomslejr anno 2008

Vi har fundet »stedet«

Ja, så er der tid til at løfte sløret lidt, og vise vores medlemmer, hvad for nogle tanker vi har gjort os omkring Nordisk Ungdomslejr 2008

Først, lad os præsentere tropperne: Stine Kongsted, der bærer hovedansvaret for den kommende ungdomslejrs succes, og hendes små myreflittige arbejdere og rådgivere: Troels Dyhr, Mette Bertelsen, Cathrine Jeppesen, Simon Bak og Bianca Majgaard.

Vi har stukket vores hoveder sammen for at få rammen omkring lejren på plads, og især Frk. Kongsted har haft travlt med at ture Danmark rundt for at finde et egnet (eller rettere: perfekt) beliggenhed for den store begivenhed.

Efter nogle forgæves anstrengelser og frustrationer, kom Frk. Kongsted – som i eventyrene – til et punkt, hvor hun kunne ånde lettet op og tænke:

»Her skal vi leve lykkeligt til vores dages ende«.

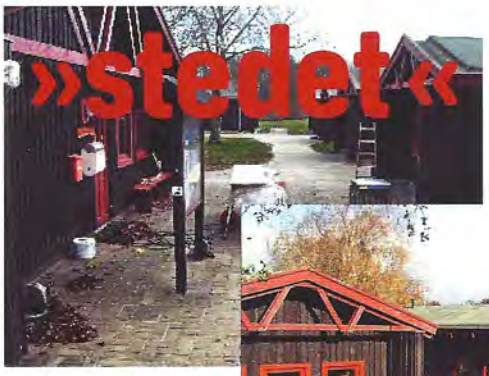

Et idyllisk sted, omgivet af grønne bakker og hobbithuler, hvor vi får rig mulighed for at udfolde og genopleve barnet i os; der er tillige en krystalklar sø, hvor vi kan svale os selv i den danske sommerhede (hvis vi er så heldige at få en skyfri sommer).

Et spejderområde i nærheden af den sønderjyske by, hvis navn klinger smukt: Kliplev.

Stedet består af flere mindre svenskinspirerede hytter, med tilhørende kæmpe udendørs pavillon, som kan afskærmes for den danske vind (hvilket ikke bliver nødvendigt da vi får en skyfri sommer).

Der er bad og toiletter i alle soverum, stort forsamlings rum til måltiderne, festerne og ren afslapning.

Der er gode nyheder for dyre-elskere, da området har faste beboere: Plus, Minus og Stjerne, tre elskværdige kaniner, en pony kaldet Lukas og en ged som hedder noget så eventyrligt som Esmeralda.

Der er rig mulighed for at udforske området og vi, arrangørerne, vil bestemt stikke hovederne sammen for at iværksætte nogle rigtig spændende og eventyrlige projekter for deltagerne, så det bliver en uforglemmelig oplevelse for os alle sammen!

De danske deltagere på U-lejren 2006 på Island

Tænker hørende fagfolk i gale baner ?

Workshopskonferencen på Castberggård 12.–13. april 2007

Helena Jouhki
helena@ddu.nu

Som den eneste repræsentant fra DDU troppede jeg alene op til workshopkonference på Castberggård 12–13. april med lidt overnatningsgrej med. Workshopkonferencen skulle dreje sig om at finde løsningsmodeller til at få døve på arbejdsmarkedet.

Jeg havde meldt mig til en workshop om »døvegruppens diversitet«. Det viste sig at min gruppe var domineret af hørende fagfolk, så jeg var en smule nervøs for hvordan det skulle gå.

Vi havde nogle gode diskussioner. Men det varede ikke længe, før jeg kunne mærke at jeg ikke tænkte i samme baner som de hørende fagfolk. I løbet af dagen opdagede jeg at de kunne tegnsprog, men alligevel valgte de at bruge tegnsprogstolk.

Det har jeg ikke noget imod – men jeg undrede mig over hvorfor de dog ikke brugte konferencen til at udvikle deres tegnsprog, da de jo har med døve klienter at gøre i det daglige.

Sidst på den første dag – efter nogen snak med nogen – fik jeg mod til at spørge dem. Det var en speciel oplevelse at se deres reaktioner: Nogle sagde at det var pga. at de ville være helt sikre på at de blev forstået rigtigt.

Andre sagde »øhh«.

Den næste dag kunne jeg se at de blev mere bevidste omkring brugen af tegnsprog. Det var dejligt at se fordi jeg mener at hvad de hørende fagfolk gør – når de ikke konsulterer døve klienter – er et tegn på deres attitude over for døve, døves kultur og sprog.

Konferencen gav helt nye perspektiver på hørende fagfolks arbejde med døve. Og derfor kan jeg ikke lade være med at spørge:

Tænker hørende fagfolk i gale baner? Hjælper de os døve på en god/rigtig måde?

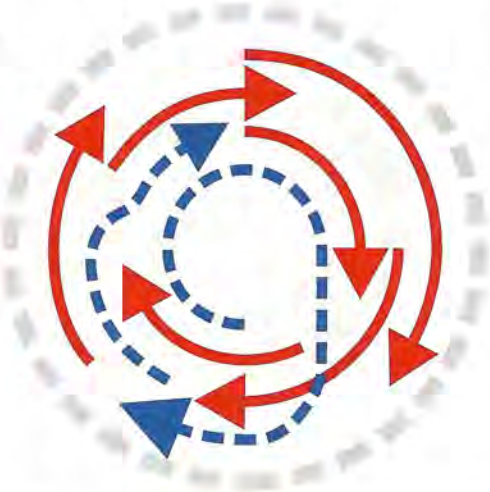

Har deres hjælp medført at nogle døve ikke udnytter deres ressourcer optimalt?

Har de i sidste ende gjort os døve en bjørnetjeneste?

På et tidspunkt spurgte jeg en hørende døvekonsulent: »Hvor mange døve døvekonsulenter har vi i Danmark?«. Jeg kunne se at mit spørgsmål forvirrede hende, for hun svarede først at hun var døvekonsulent.

Det som jeg var ude efter var et tal på, hvor mange døvekonsulenter vi har, som *selv* er døve. Jeg fik oplyst at Center for Døve har ansat 1 døv døvekonsulent (som har CI) ud af 15.

Hvor vidt denne døve døvekonsulent har CI eller ej interesserede mig ikke. Det interessante var den hørende døvekonsulents efterfølgende kommentar, da jeg spurgte hvorfor der ikke var flere døve døvekonsulenter (der er jo flere døve uddannede socialrådgivere og flere unge som er under uddannelse):

»Jamen døve kan ikke være døvekonsulenter«. Hendes begrundelse var at døve ikke kan tage telefon.

Den begrundelse er efter min mening tynd, da vi døve kan få bevilget telefontolkning i form af personlig assistance efter loven om kompensation til handicappede i erhverv.

Denne konsulent var også lige ved at indrømme at én døv døvekonsulent er mere end nok... Denne holdning overraskede mig meget!
Hørende døvekonsulenter bør da ændre deres holdninger, fordi de netop arbejder for døve.

Hvis jeg må være sarkatisk, så ser det altså ud som om DDLs kampagnekonsulenter i »Tid til tegnsprog« nok må en tur ud til døvekonsulenterne!

Det skal dog stå utvetydigt klart, at jeg værdsætter deres hjælp, for jeg er sikker på at de har hjulpet flere døve i Danmark.

Men pointen med denne artikel er at opfordre til selvindsigt, selvkritik og til at gøre op med fastlåste tankebaner. Jeg ønsker at hørende fagfolk er (eller bliver) mere selvkritiske i forbindelse med deres arbejde for døve.

Job Søges!

Af Cathrine Jeppesen
Fotos: Christina Hausgaard

Cathrine Jeppesen
cathrine@ddu.nu

Tit og ofte har mine venner og jeg vandret forbi butiksvinduer, hvor der var hængt opslag op, om at man søgte en medarbejder.

Hver gang har tanken strejfet os:
»Det kunne være spændende at få job der, men det går ikke. De ville ikke ansætte en døv person«.

Men hvem siger, at det passer? Hvem har egentlig gjort et forsøg? Gået ind i den første og bedste butik, der søgte en medarbejder, og tilbudt sig selv?

Måske er vi alle sammen så indskrænkede, at vi simpelthen afviser muligheden for at arbejde i en detailbutik, fordi vi på forhånd dumper os selv kommunikationsmæssigt?

Hvem ved. Der kan være, at der er folk, der ser potentiale i os? Jeg bevæbnede mig selv med en kuglepen, notesblok og en fotograf, inden jeg drog ud på en jagt efter folk, der kunne være interesserede i at ansætte døve og hørehæmmede.

Interview 1:
En tilfældig boghandel

Jeg er ved at skrive en artikel, og vil gerne stille et par spørgsmål, hvis det er i orden? Ja, naturligvis.

Ville I være indstillet på at ansætte en døv person her i butikken?

Hm. (pause). Det ved jeg altså ikke? Lad mig lige hente chefen.

Chefen kommer? ... en ældre mand i slutningen af fyrrene.

Butiksassistenten forklarer chefen, hvad der foregår. Han kaster et par blikke hen mod mig. Jeg står og smiler bredt, og skruer charmen på. Han begynder at tale. Jeg gestikulerer, at jeg hellere vil have ham til at skrive. Han fortsætter med at tale, og jeg må i stedet mundaflæse ham.

Goddag. Vi beklager, men vi ansætter ikke døve.

Hvorfor ikke? Hvis nu vedkommende var veluddannet og brillerede på skrift?

Nej, altså? Man skal kunne tage imod telefonopkald. **Han virker nervøs og ilde til mode.**

Skal man partout kunne tage imod telefonopkald? Der er jo meget andet, man kan gøre her?

Øh? Jo, jo, men? Altså, vi ansætter ikke døve. Beklager.

Hvad nu, hvis det drejede sig om en hørehæmmet person? Dvs, en person, der evner at høre og tale udmærket, men stadig ikke perfekt og fejlfrit?

Ja, hm, muligvis. Vedkommende ville i hvert fald have en større chance for at blive ansat hos os. Det er meget vigtigt, at man kan tale med kunder og tage imod telefonopkald.

Ja. Tak for samtalen? Det var meget lærerigt. Forsat god dag!

I lige måde.

Han smiler usikkert tilbage.

Interview 2:

En detailbutik

Jeg er ved at skrive en artikel, og vil gerne stille et par spørgsmål, hvis det er i orden?

Jo, ja. **Hun er en kvinde i starten af tyverne. Hun rynker panden og slår med hovedet, mens hun læser hvad, jeg skriver. Hun ser op på mig, finder selv en kuglepen, og vi skriver frem og tilbage.**

Ville I være villig til at ansætte en døv person her i butikken, hvis muligheden bød sig?

Tjah. (pause). Det er svært at sige? måske på lageret.

Hvad hvis man stiler højt, og gerne vil være ekspedient?

(Pause). Uh, man skal jo tale med kunder.

Hvis vedkommende nu var en ambitiøs, åben person og skrev godt dansk og engelsk?

Jo, så ville det bestemt blive taget op til overvejelse.

I kunne have en chance for at fremstå som alsidige?
Er det noget, I vil tænke over?

Hun smiler bredt og nikker.
Jo, bestemt! Det er jo ting, man skal overveje? Men hvis det drejede sig om en standhaftig person, der ved hvad han/hun vil, så vil vi bestemt tænke over det.

Det lyder godt. Tak for din tid.

Det var så lidt!

Interview 3:

Cafe

Her har man sat et opslag op, hvor man søger en, der kan ekspedere i baren og servicere.

Jeg går derind og beder om at tale med den ansvarshavende.

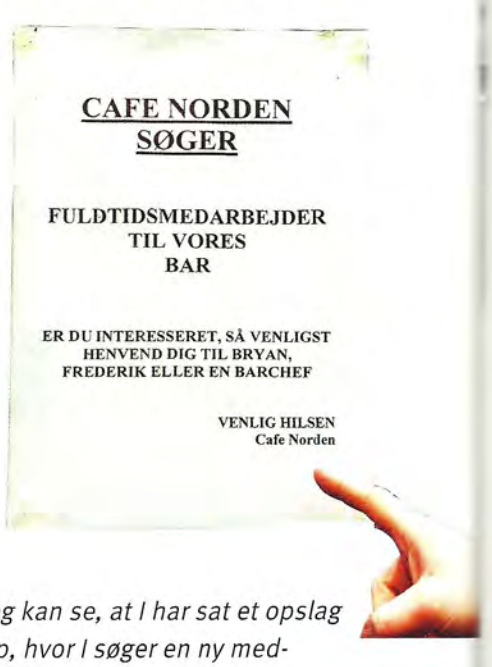

CAFE NORDEN
SØGER

FULDTIDSMEDARBEJDER
TIL VORES
BAR

ER DU INTERESSERET, SÅ VENLIGST
HENVEND DIG TIL BRYAN,
FREDERIK ELLER EN BARCHEF

VENLIG HILSEN
Cafe Norden

Jeg kan se, at I har sat et opslag op, hvor I søger en ny medarbejder.

Ville I overveje at ansætte en døv person? Hvis vedkommende nu er en frisk type, der ikke er bange for at komme i kontakt med andre, og skriver godt dansk og engelsk?

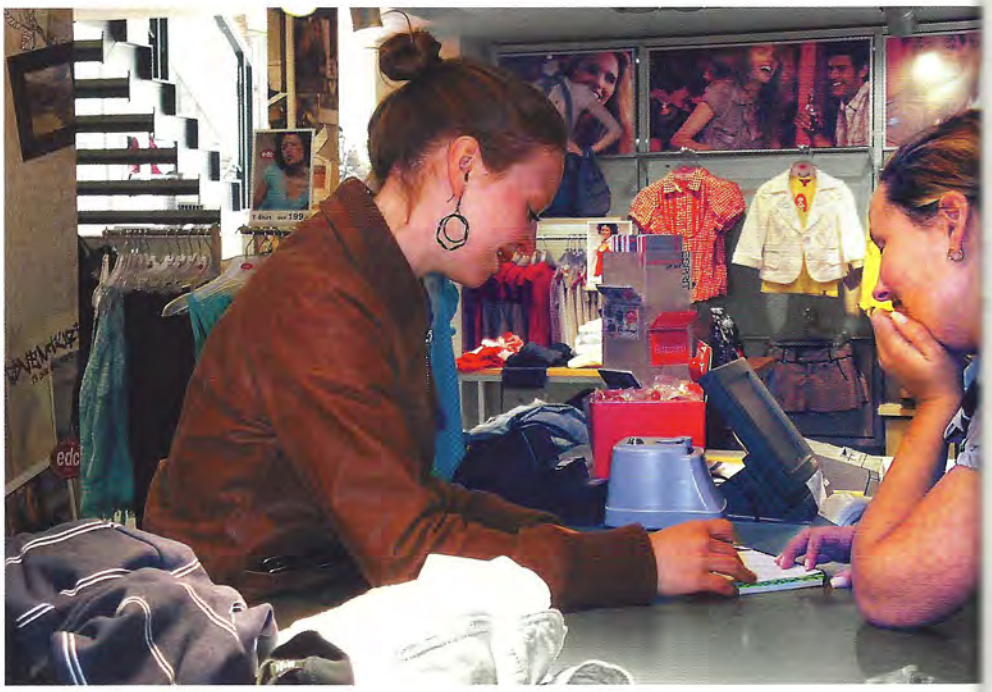

Interview 4:

Mobiltelefoni-forhandler

Jeg er ved at skrive en artikel, og vil gerne stille et par spørgsmål, hvis det er i orden?

Manden, der er i midten af tredi-verne, smiler og nikker. Ja, bestemt. Skyd løs!

Vil I overveje at ansætte en døv, hvis vedkommende var åben, engageret og skrev godt dansk og engelsk?

Ja, helt sikkert.

Chefen, en ung mand i slutningen af tyverne, ryster på hovedet. Han taler hurtigt, så jeg må bede ham om at gentage, hvad han siger.

Nej, det går ikke. Man skal tale? Vi kan ikke acceptere en medarbejder, der ikke kan udtrykke sig verbalt.

Hvorfor ikke? Jeres kunder ville måske få et positivt indtryk af jer, hvis I gjorde et forsøg. En døv person, der kan skrive og mundaflæse?

Nej, desværre. Vi har ikke ressourcer til at oplære en handicappet.

Han ryster beklagende på hovedet.

OK. Hvis vedkommende nu ikke var døv, men hørehæmmet? ... og var i stand til at formidle med kunderne?

Jeg beklager, men svaret er stadig nej? Det skal være en person, der kan høre lige så godt som vi andre.

Det var en interessant samtale. Tak for din tid.

Det er i orden. Forsat en god dag.

Er I positive omkring dette?

Ja, da? Der ville nok være nogle sproglige problemer, men det skulle ikke være et problem i længden.

Hvorfor?

Der kommer jo døve her i butikken; det er en fordel, hvis man kan give dem god service. Det ville også give god omtale! **Han ler.**

Tak for snakken? ... forsat god dag!

Det var så lidt. God påske!

Visualis søger skribenter

Har du meget at fortælle – alt mellem himmel og jord, kan du lide at skrive det på papir? Eller vil du skrive artikler efter du har undersøgt nogle sager som du synes er spændende?

Har du lyst til at være med på et hold bestående af skribenter der mødes flere gange om året og diskutere spændende idéer?

Så er Visualis måske sagen for dig! Du skal bare være frisk, fuld af idéer og have lysten til at skrive.

Skriv til Alex Stensholm på croeso@cymru.dk.

Visualis udkommer fire gange årligt.

Lederkursus

Som bekendt finder kurset sted i uge 26 på Castberggård, og lige nu er der 36 tilmeldte som skal med på Castberggård.

Men vi har også fået flere klager. Folk har klaget over at planlægningsgruppen har valgt uge 26 selvom skolernes sommerferie er rykket én uge frem. Det vil sige at der stadig er eksamner og skoleuge i uge 26. Planlægningsgruppen beklager naturligvis denne oversete detalje og har taget klagerne til efterretning.

Imidlertid ser det ud til at behovet er der, så vi satser på at arrangere et sådant kursus næste år, men på et bedre tidspunkt der svarer til skolernes sommerferie.

Døve ude i verden

Mussoorie er en flot beliggende by, og klimaet er dejligt. Her flygter folk til når det bliver 45–50 grader i skyggen i New Delhi – det sker altid i maj, juni og noget af juli.

Et fjernt afkrog

I et fjernt afkrog i Uttaranchal er der en lille landsby – hvis man da kan kalde det en landsby – som hedder Sankhri. Den ligger i 1.650 meters højde og er omgivet af meget høje bjerge, og det er tidsmæssigt meget krævende at komme dertil.

Hvis man starter i New Delhi, kan man tage toget til Dehradun. Det tager tolv timer og er en oplevelse værd blandt indere, sikher, hinduer og muslimer med alskens farver.

Fra Dehradun kan man tage bussen op til Mussoorie (2.032 m) – det kan gøres på ca. én time. Mussoorie ligger på en bjergryg. Mod syd kan man se det flade, indiske subkontinent hvor temperaturerne i maj og juni nærmer sig de halvtreds grader i skyggen, men i Mussoorie er det kun 25 grader og behageligt. Vender man sig mod nord, ser man kun bjerge der bliver højere, jo længere mod nord man bevæger sig. Dette er Himalayabjergkæden, og monsunen er på vej en af de nærmeste dage.

Fra Mussoorie kan man køre med en bus til Pankot og derfra til Sankhri. Det tager ca. 11–12 timer – op og ned, op og ned, op og ned, bump, bump, bump! Det er skrap kost at sidde i bussen.

Bruno og mit sprog er dansk tegnsprog, og vi har valgt den bagerste del af bussen, men mine knæ støder alligevel hele tiden mod sædet foran mig. Sædet er ikke blødt!

Bussen bumper, så mine knæ bliver hurtigt ømme, men heldigvis sætter jeg en lille håndklæde mellem knæene og sædet, så det afbøder slaget.

At blive gloet på

Alle foran os er sorthårede – simpelt hen. Mange gange vender de sig om for at glo på os fordi de nok aldrig har set tegnsprog før.

Det har ikke hjulpet at sidde bagerst, men vi smiler venligt. Det får de andre til at smile og glo endnu mere, og der er aldrig et sekund hvor et hoved ikke vender sig om mod os!

Hvad de tænker når de ser det tegnsprog mellem Bruno og mig, ligger i det uvisse, men det er helt sikkert at folk fascineres af det. Meget ofte er de tilpasningsdygtige og slår over i kropssprog når de finder ud af at vi er døve. Sådan er Indien.

Tilbage til denne lille landsby – Sankhri – som ligger på østsiden af floden. Man kan se ned til floden, og på begge sider ryger bjerge sig højt op.

Det er i sandhed et fantastisk syn, alle husene er af træ, der er kartoffelrækker, kornmarker, planter, frø og meget mere. Det ser idyllisk ud med husene spredt ud over bjergskråningen. Længere oppe er der træer, og endnu længere oppe er der snedækkede bjerge på over seks km. Der bor vel omkring 75 indbyggere i Sankhri.

Her er det Sankhri.

Bussen tilbage tager lang tid, og der kører kun én bus om dagen. Næste landsby (Seema) længere oppe ad floden Tons ligger omkring syv–otte timers vandring væk.

Den flotte landsby – Seema – kan man kun komme til ved at vandre 20 km fra Sankhri.

Der findes en døv mand her i Sankhri!

At kommunikere

Hvordan vi har opdaget ham, er en tilfældighed. Lad os gå til dramatisk nutid!

Bussen smider os af ved denne lille by og kører tilbage. Et af husene er hvidt og ligger lidt over vejen. Vi går derop fordi en dreng har sagt at vi skulle. Han ved at vi gerne vil vandre over Yamunotripasset (4.915m).

Da vi kommer ind, er der en mand med sort skæg som begynder at skrive til os, og inden vi ved af det, sidder vi seks rundt om bordet (mens der laves mad – fuldstændigt af økologiske varer – der er ikke plastik fordi det er forbudt i omegnen) og planlægger vandreturen som vil tage ti dage. Vi skriver på engelsk, peger på kortet, diskuterer hvad vi skal tage med, hvor mange bærere der skal med osv.

Jeg bemærker at der er en mand der fejer i rummet vi befinder os i. Han kigger hele tiden på Bruno og mig. Lige pludselig er det en sand vulkan: Han blotter sig nærmest i et tegnsprog. Gestikuleringer, mimik, proformer, rolleskift og alt muligt, men det er ikke forståeligt noget af det. Pludselig vender den ene af af de fire mænd sig rundt og klapper vredt med hænderne og siger til ham på et anderledes tegnsprog at han skal fortsætte med at feje gulvet.

Bjergene står for mine fødder. Først om otte dage kommer vi over på den anden side.

Der planlægges på livet løs, og der skrives på engelsk.

Jeg skriver »Is he deaf?«. Fyren svarer »He is deaf and dumb«. Jeg bliver lidt fortørnet og skriver »How about me?« Han svarer »You are different«. Bruno beder mig at holde inde med mine kritiske kaskader! Det gør jeg så selv om jeg har den største lyst til at jorde fyren! Manden med skægget siger ikke noget og ser til at den døve mand fortsætter med at feje. Manden med skægget bestemmer det hele.

Mens vi stadig diskuterer vandreruten, bliver den døve mand ved med at tage stjålne blikke over skulderen. Det er så tydeligt at han har stor lyst til at snakke med os. Det er som om han har været undertrykt i et hørende samfund i en fjern egn oppe i bjergene. Han har et behov for at kunne snakke med ligestillede, så på et tidspunkt spørger jeg om ikke vi kan holde en pause fra planlægningen. Da vi gør det, prøver jeg at snakke med den døve mand. Bruno følger interesseret med.

Gestus, entustiastisk mimik, bevægelser, rolleskift, mundbevægelser, øjenblink og alt flyver igennem luften fra ham til mig. Jeg forstår ikke særligt meget. Det er fuldkommen umuligt at finde en mening i det han siger, men han er tydeligvis glad for at vi er her. Han spørger os nok i øst, og vi svarer nok i vest.

Pludselig klappes der *kom så!*.

Han skynder sig at feje gulvet inden de andre bliver sure. Der går kun ét minut inden han igen stopper, og så begynder kaskaden med alle fægterierne igen.

Klap *kom så*!

Så forsvinder han ud i haven for at passe på dyrene.

Disse minutter vi har snakket sammen, sidder stadig fast i hovedet på mig. Jeg kan ikke forstå at jeg er anderledes. Manden er jo også døv og har ret til at blive forstået, men de andre sætter ham på forskellige opgaver.

»I det mindste har han en rolle her – han passer dyr, han laver mad – på samme niveau som alle andre i det her samfund. Han har fået tildelt en plads«, siger Bruno. Det er jo også rigtigt – han er ikke efterladt, han ser velnæret ud, har opgaver der skal laves ligesom de andre også har det.

Den næste dag er det ikke den døve mand der fejer, men ham der klappede ad den døve mand der gør det. Hele denne dag ser jeg ham ikke, og det er ærgerligt, for i morgen starter vandreturen. Vi kommer aldrig tilbage hertil, for vi ender i Yamunotri på den anden side af bjergene.

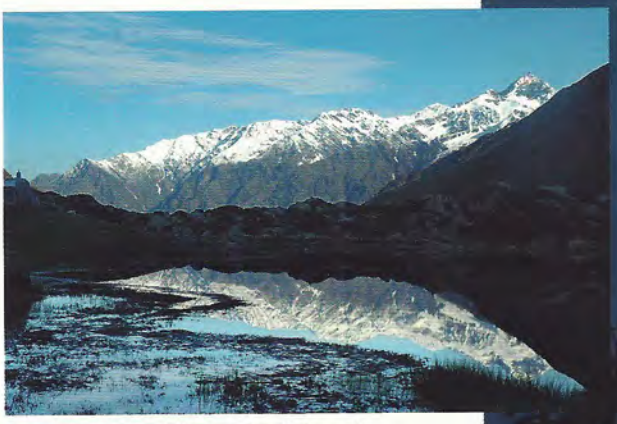

Vandet er blikstille, og jeg føler mig draget at naturens storslåethed.

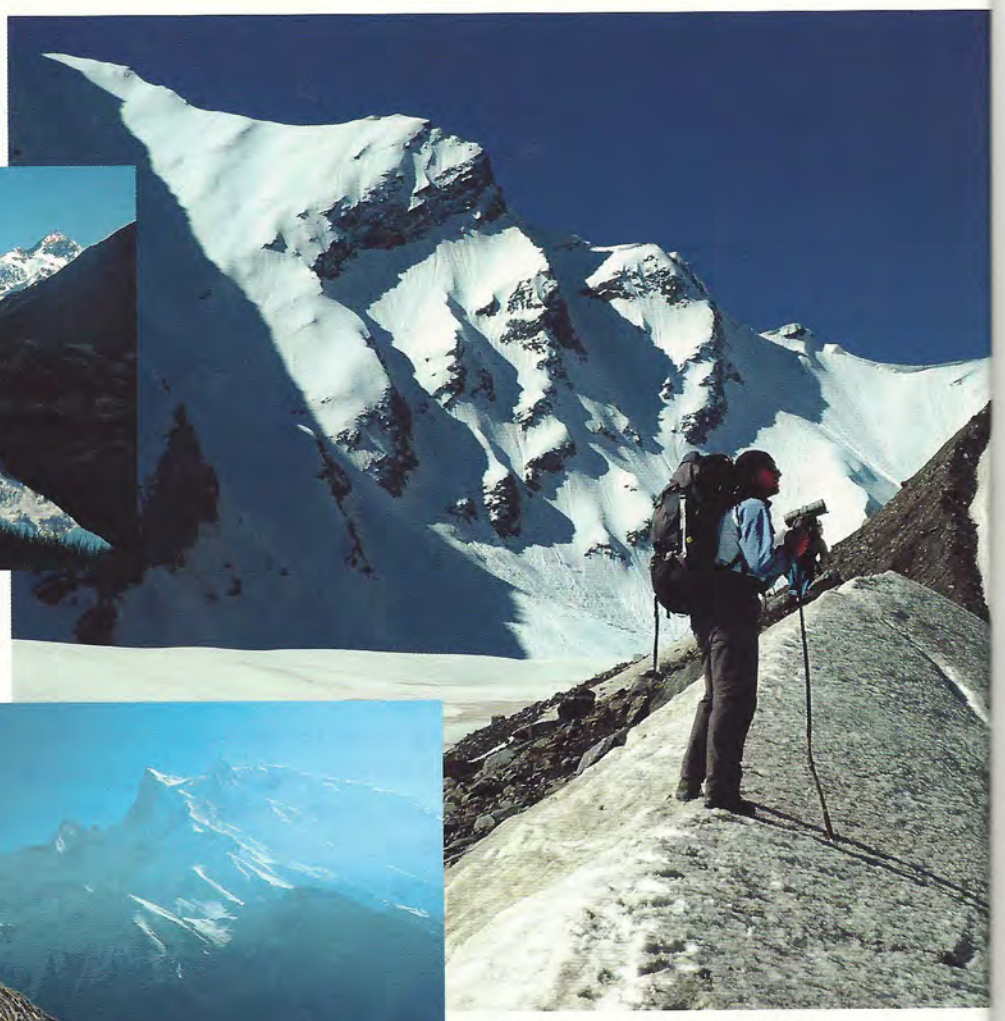

Bruno i ca. 4.600 m – vi klatrer op, og det er hårdt, men ufatteligt smukt.

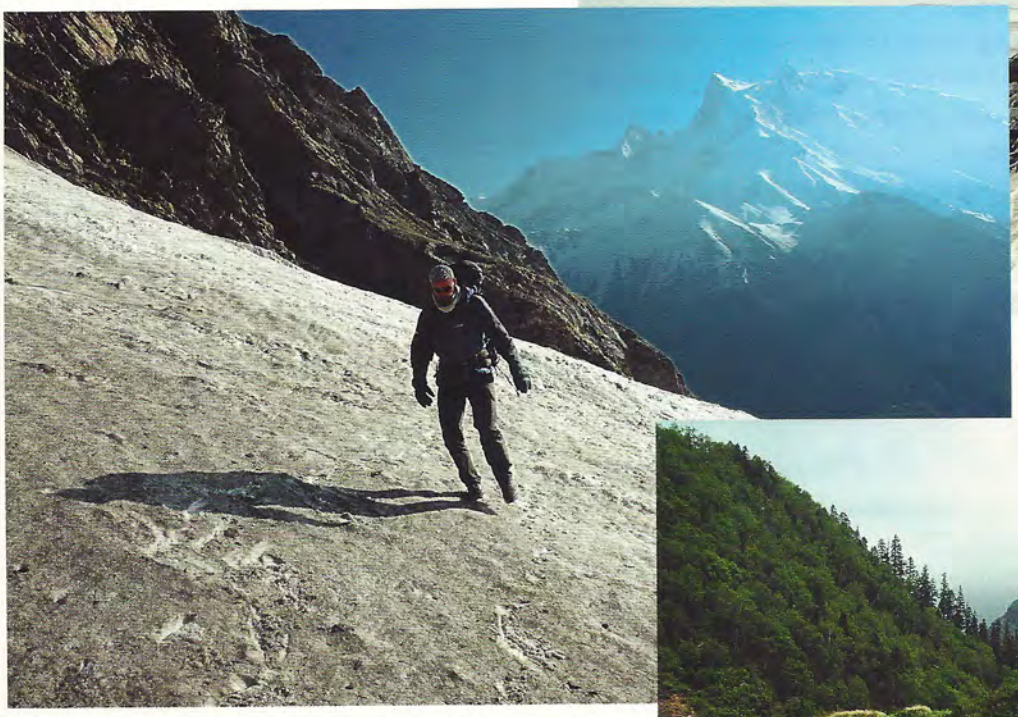

Stejle sneområder skal forceres. I baggrunden det 6.721 m høje (tjekker navnet derhjemme).

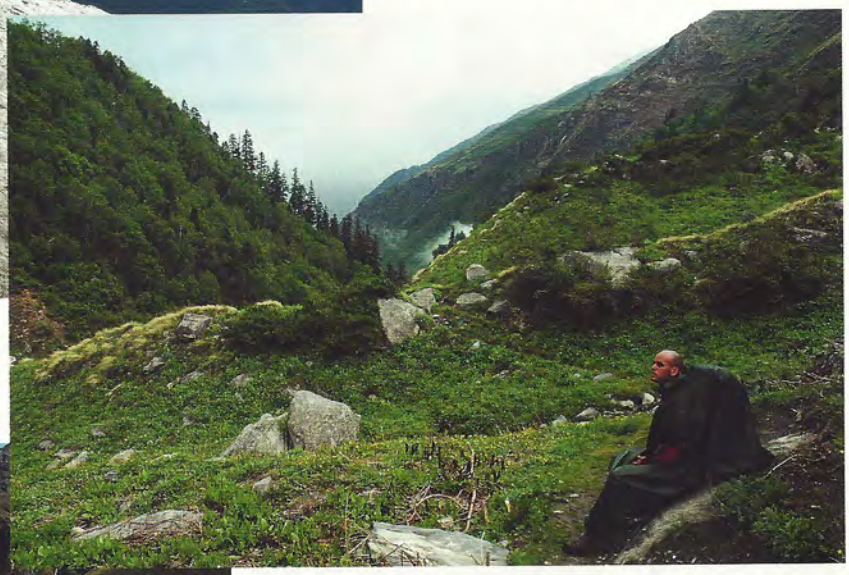

Dagen før vi ankommer til Ruinsara Tal-søen, kommer monsunen. Jeg er pakket godt ind, og jeg kan godt love at det virkelig regner om kort tid!

Bruno gør vores udstyr klar inden vores vandring opad mod snegrænsen.

Yamunotripasset (4.915 m) er nået efter otte dages strabadser.

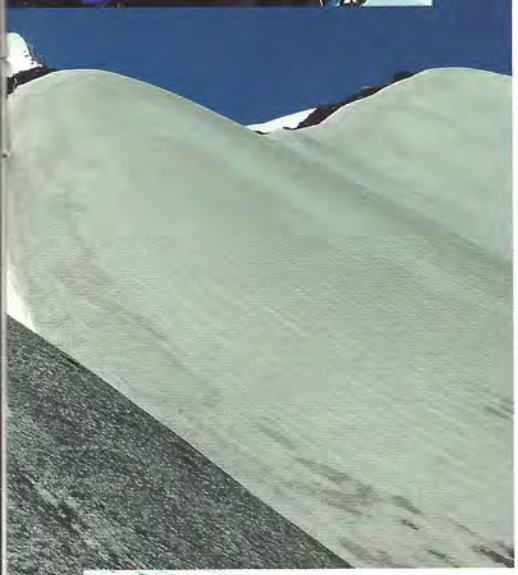

Vandreturen

Fire bærere inklusiv en guide, Bruno og jeg har alt udstyret på plads. Min rygsæk vejer over tyve kg, Brunos mindre – bærerne har mad, telt osv. Vi har reb og isøkser med, for det skal bruges. Jeg tænker at det er lidt svært at komme længere væk end vi allerede er, men jeg skal til at blive klar over at vi bliver ensomme oppe i bjergene.

Den døve mand efterlades i Sankhri – han skal passe sine pligter.

En mand som ikke har retten til at blive forstået af andre, som ikke har retten til at kommunikere med andre, som blot er »deaf and dumb«, som aldrig får andre muligheder at se, som nok aldrig får flere døve at se, som ikke ved hvad det vil sige at være døv... jeg kunne blive ved, men som Bruno har sagt, er det ikke en mand der er kasseret. Han har fået nogle centrale roller i det landsbysamfund som han står for.

Efter Yamunotripasset var det simpelt hen om at kælke det meste af vejen ned fra 4.915 til 3.700 m.o.h.

Alligevel synes jeg ikke det rækker

Vi går op mod højderne og sneen. Tænk at der i Danmark stadig findes børn som ikke bliver forstået fordi omgivelserne ikke forstår deres behov... tænk bare på lærere som ikke kan dansk tegnsprog, tænk på forældre som ikke stimulerer deres børn...

Naturen deroppe får mig til at glemme den døve mand i en stund, men alligevel vender den døve mand tilbage i min erindring.

I hvert menneske er der en ubrydelig kerne som ikke kan ødelægges. Denne kerne får hvert menneske til at kende sine egne behov. Selvom et menneske kan undertrykkes, kan kernen aldrig ødelægges, for på et tidspunkt får kernen mennesket til at kræve frihed. ■

Hvor længe holder manden ud?

Ulkebøl Forsamlingshus

Kaplenivej 1 · Ulkebøl
6400 Sønderborg

74 42 19 94

Lad os vurdere din bolig...

home
Det gør ikke noget man er foran

Hunderup Ejendomskontor
Læssøegade 178
5230 Odense M
Tlf. 66 14 42 33
Fax 66 17 87 33

pointS
pointS Dæk - Fælge - Autoservice

Vestjysk Vulkanisering og slidbanefabrik ApS
Nybovej 16 - 7500 Holstebro
Tlf. 97 42 18 99 - www.point-s.dk
- SÅ ER DU GODT KØRENDE -

Kloak, Anlægs- og
Belægningsarbejde
Nedsivningsanlæg

Robert E. Nielsen A/S
Engvej 13a - 6600 Vejen
Tlf. 75 36 29 11 - www.rnie.dk
Alt entreprenørarbejde udføres...

Maskinudlejning

Smags prø

Lørdag d. 24. marts står fem unge døve og tripper i formiddagskulden ude foran Filmhuset i det indre København.

Filmværkstedet i Filmhuset er i dag blevet booket af Danske Døves Landsforbund. Her er unge døve i alderen 16–25 år blevet inviteret til at afprøve deres kreative evner udi filmkunsten.

Mikkel Pedersen, Troels Madsen, Elisa Hansen og Rasmus Morrell var nysgerrige efter at udforske filmens univers – et helt nyt område for dem. Med sig tog de André Kobberholm.

øver fra filmens verden

Af Pernille Glad, informationsmedarbejder

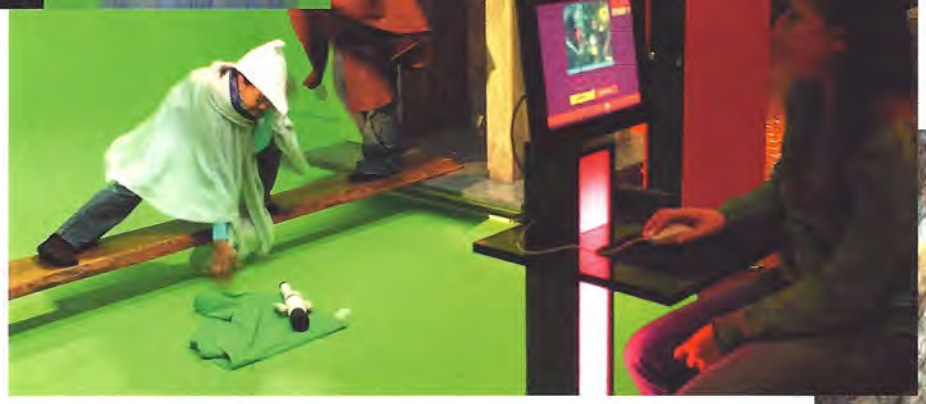

Det skrig grønne univers

To af Filmhusets ansatte, Mathilde Brix Nielsen og Maja Friis følger de unge filmaspiranter ind. Gennem to tegnsprogstolke fortæller de om dagens program. De unge bliver vist rundt i de forskellige studier.

Det er såkaldte »green screens« hvor gulv og baggrund er malet i en hidsig grøn farve. På gulvet er der opstillinger som f.eks. en planke mellem to altaner. Via computeren kan man vælge hvilken baggrund der skal erstatte den grønne farve – om der f.eks. skal være et vandløb eller en gade under planken.

Fra virkelighed til tegneserie

De unge bliver sat til at planlægge deres film. De har nogle ideer de gerne vil fortælle om og afbryder hele tiden hinanden.

»Hvad med at vi bruger den elevator der er på en af computeranimationerne?«, foreslår Rasmus med store, nærgående armbevægelser for at bryde igennem sniksnakken.

Gruppen beslutter sig for at deres manuskript skal tage udgangspunkt i nogle elementer på computeren som er i tegneseriestil.

Fra skuespiller til fiskeføde

Holdet starter deres filmoptagelser i studiet med de to altaner og planken. På computeren vælger de en baggrund med vand som løber mellem de to huse.

Troels og André agerer instruktører ved denne optagelse. Mikkel, Elisa og Rasmus bevæger sig rundt i det skriggrønne univers mens man kan følge dem i tegneserie universet på computerskærmen.

»NU!« gestikulerer Troels til Rasmus som så laver et spark ud i luften. På skærmen kan man se at timingen er perfekt. I tegneserie universet har Rasmus sparket en tønde med en rotte omkuld i vandet.

»Aaarrrrrhhhhh, pas på!« skriger Elisa ved at vifte med armene og peger på en ikke-eksisterende kæmpestor fisk. Hun og Mikkel når over på altanen i tide mens Rasmus mister balancen og falder ned på planken. Den orange tegneseriefisk åbner sit store gab.

Farvel Rasmus.

Skærpet appetit

De unge får dagens produktion med hjem på en DVD og har fået lyst til at lære mere. Selv André Kobberholm som oprindeligt ikke havde intentioner om at deltage:

»Jeg er blevet en hel del klogere på hvordan man laver film og skaber de forskellige effekter. Nu har jeg fået smag for at lave film og vil gerne prøve mere«, siger han. ■

Krøll´s Dental Laboratoruim

56 65 12 65

Ellemarksvej 8
4600 Køge
Privat 56 65 55 29
Fax 56 65 12 96

OK-NÆRBUTIK

Vaskehal • Håndkøbsudsalg
Solcenter • Tips & Lotto

Friskbagt brød hele dagen...

OK Nærbutik
Århusvej 192, 8570 Trustrup

86 33 40 47

Ulykkesforsikrings-
forbundet
for Dansk Søfart

Amaliegade 33B
1256 København K

Tlf. 33 13 86 88
Fax 33 14 86 88
www.ufds.dk

Uvelse Brugs

Uvelse Byvej 1
Uvelse
3550 Slangerup

48 27 80 20

Hyp

fo

Hypnotisøren forvandler folk til aber, elefanter eller høns på tv'et. Men det er ikke kun showbiz hvor man anvender hypnose. Det anvendes også som klinisk metode, hvor man fx kan få behandling for fobier, rygeafvænning og m.m. Men spørgsmålet er:

Kan døve får gavn af det?

Fakta

Hypnose er en tilstand hvor din bevidsthed passiviseres i en mental fokusering, dek kan sammenlignes med at man dagdrømmer. Det kan ske naturligt – man fornemmer tingene rundt omkring sig, mens man mentalt er et andet sted.

Under hypnose er sindet mere tilbøjeligt til at opfatte det, der fokuseres på som signifikant. Herigennem kan man til en vis grad ændre sin (underbevidste) adfærd. Tilstanden betegnes som trance.

En hypnotisørs job er at guide sine klienter frem til en trance, tilpasset de forhold der ønskes bearbejdet eller den adfærd der ønskes ændret.

Det kunne være smertebehandling, rygestop, behandling af angst/fobier, stress, depression, migræne, astma eller hvad man nu kan finde på. Hypnoseterapi har et meget bredt anvendelsesområde.

I princippet kan alle mennesker opnå trance. Men det er forskelligt fra person til person. Nogen er mere modtagelige end andre. Det handler delvis også om klientens villighed til at samarbejde med hypnotisøren.

noterapi,
rdi jeg vil være en abe!

Simon Bak
simon@ddu.nu

Muligheder som døv?

Visualis har haft den lejlighed at udspørge to professionel NGH-certificeret hypnoterapeuter fra to forskellige stede;

– Katja Stock, via Hypnoforum på hjemmesiden

hypnose.dk

– Malene Hammer, indehaveren af

hypnosia.dk

... om vores muligheder som døve. Grunden til at Visualis spurgte to forskellige personer er at se om de har forskellige meninger om situationen. Men stort set mener de det sammen.

Begge hypnoterapeuter påpeger at man kan sagtens hypnotiseres med åbne øjne, lige meget om man ligger, sidder eller står. Det betyder i princippet at døve kan lade sig hypnotiseres via en tolk.

Malene Hammer siger at det kan bestemt lade sig gøre med en tolk, for hypnosen har ingen indvirkning på tolkens mentale tilstand, da hypnosen og de forslag der bliver stillet i hypnosen er meget målrettede i forhold til klienten.

Katja Stock nævner at hvis man skal får det bedste udbytte, skal tolken helt og holdent oversætte ordene fra terapeuten, idet de under hypnosen ikke anvender »almindelige ord«.

Tolken skal derfor oversætter præcis for at opnå den optimale effekt, hvilken er måske svært med tegnsprog. Tegnsprog er trods alt fuldt med „overspringshandlinger", hvor man springe de små ordene over, på den måde kan det måske mister effekten af hypnosen. Det er igen det spørgsmål om klienten er samarbejdsvillig med hypnoterapeuteren, for at opnå bedre effekt.

Malene Hammer siger også at viden omkring hypnose af fx døve og hørehæmmede i dag er meget begrænset, men henvendte os til en amerikansk hjemmeside med informationer omkring hypnoterapi for døve og hørehæmmede.

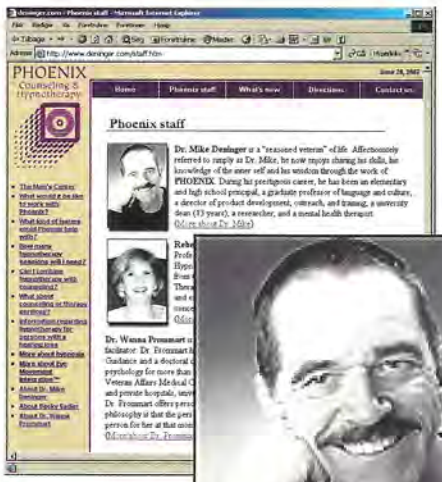

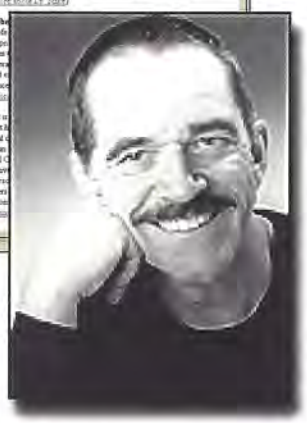

Dr. Mike Denninger

Indehaveren af Phoenix Hypnoterapi, professor Mike Denninger fra Gallaudet Universitet, ejer den amerikansk hjemmeside:

www.deninger.com

som Malene Hammer henviste os til.

Professoren er tidligt uddannet som ASL-tolk, senere fik sin Bachelor i engelsk og Master of Science i Special Education, sin Master of Arts i Mental Health Counseling fra Gallaudet University. Og dertil har han senere føjet en Ph.D. (med udmnærkelse) i Special Education Administration.

> **„Selv for en tegnsproget ekspert lykkes det ikke altid. Det giver en ide om hvor svært det kan være at hypnotisere en døv.**
>
> **Men noget yder på, at døve og hørehæmmede fx kan have stor glæde af at lære selvhypnose.**

Derefter blev han NGH-certificeret hypnotisør/hypnoterapeut.

Men forskellen mellem ham og de andre hypnoterapeuter er at han kan ASL, hvilken betyder at han kan kommunikere direkte med sine klienter på tegnsprog. Siden han har arbejdet med døve i mange år, ved han hvordan man opnår den optimale effekt af hypnosen med døve og hørehæmmede klienter.

Men på hjemmesiden nævnte professoren også at det ikke altid lykkedes ham. Men der nævntes også der er tegn på at døve og hørehæmmede fx kan have stor glæde af at lære selvhypnose.

Det giver en ide om hvor svært det kan være at hypnotisere en døv person.

Enten kan du forsøge dig med en hypnoterapeut plus en tolk, eller også prøve dig frem med selvhypnosen. ■

Returneres ved varig adresseændring.

Afs: Danske Døves
Ungdomsforbund
Snaregade 12, 1.
1205 København K.

POST B
PP DANMARK

Aktiviteter
juni – september 2007

Ret til ændringer ændringer forbeholdes ungdomsklubberne. Følg med på deres web-sites for seneste opdaterede nyt.

Juli

Sommerferien		Globen	Tivoli Friheden
lø. 7. jul.		Limfjorden	Fårup Sommerland
sø. 8. jul.	18:00	Limfjorden	Grill
fr. 27. jul.	18:30	Limfjorden	Minigolf
fr. 27. jul.		Limfjorden	Minigolf
lø. 28. jul.		3U.dk	Biograf: Harry Potter og Fønixordenen

Limfjorden, Aalborg

www.uk-limfjorden.dk

August

fr. 3. aug.		Abs. Ungdom	Salg af billetter til PubCrawl åbner
fr. 3. aug.		Globen	Globen Ungdom åbner igen efter sommerferien
fr. 10. aug.	20:00 - 02:00	3U.dk	Klubaften
fr. 10. aug.		Abs. Ungdom	Salg af billetter til PubCrawl
fr. 10. aug.		Globen	Bestyrelsen deltager i klubmødet på Castberggård
sø. 12. aug.		Abs. Ungdom	DDU – klubmøde – Cbg.
ma. 13. aug.		Abs. Ungdom	Poker
on. 15. aug.		Abs. Ungdom	Personalemøde
fr. 17. aug.		Abs. Ungdom	Salg af billetter til PubCrawl
lø. 18. aug.		3U.dk	Heidepark tur
sø. 19. aug.		Globen	Paintball
ma. 20. aug.		Abs. Ungdom	Klubrådsmøde
fr. 24. aug.		Globen	Fredagsbar inkl. vinsmagning
lø. 25. aug.		Abs. Ungdom	Pub Crawl
lø. 25. aug.		Globen	Beach Volley
ma. 27. aug.		Abs. Ungdom	Workshop: Film produktion
fr. 31. aug.	20:00 - 02:00	3U.dk	Klubaften
fr. 31. aug.		Abs. Ungdom	Høstfest – samarbejde med 1866

3U, Fredericia

www.3u.dk/default.asp

Absalon

www.absalon-ungdomsklub.dk

September

lø. 1. sep.		3U.dk	Høstfest
ma. 3. sep.		Abs. Ungdom	Workshop: Film produktion
lø. 8. sep.		Globen	Irsk aften
ma. 10. sep.		Abs. Ungdom	Klubrådsmøde
on. 12. sep.		Abs. Ungdom	Personalemøde
to. 13. sep.		Abs. Ungdom	Bestyrelsesmøde
ma. 17. sep.		Abs. Ungdom	Nina Bantz – foredrag ifm. rejse
fr. 21. sep.	20:00 - 02:00	3U.dk	Klubaften
lø. 22. sep.	09:00 - 21:00	3U.dk	Legoland
ma. 24. sep.		Abs. Ungdom	Dorte Secher – MY aften ??
fr. 28. sep.		Globen	Fredagsbar:

Globen, Århus

www.globen-ungdom.dk

Tjek også Danske Døves Ungdomsforbund på www.ddu.nu